

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 179

van **FREYA PERDAENS**

datum: 17 november 2021

aan **ZUHAL DEMIR**

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

Gedragen kledij - Recyclage en hergebruik

In de Chileense Atacamawoestijn stapelen zich hopen nooit gedragen kleding op. Het gaat om onverkochte 'fast fashion' uit China en Bangladesh. Kledij die niet verkocht of weggegooid wordt in Europa, de VS en Azië wordt naar Chili verscheept om over andere Latijns-Amerikaanse landen verspreid te worden voor de verkoop. Jaarlijks komt er ongeveer 39.000 ton kleding terecht op storthopen in de woestijn. Dat is problematisch, want die kleding is niet biologisch afbreekbaar en bevat chemische producten.

In Vlaanderen hebben we een cultuur van recyclage en hergebruik. Kledij is daarop geen uitzondering, gezien de vele kledijcontainers die we overal te lande zien. Het Vlaams Inzamelcentrum Textiel is erkend door de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) en zamelt in heel Vlaanderen gedragen kledij in, die ze dan leveren aan recyclagebedrijf Recutex.

Dergelijk artikel stemt natuurlijk tot nadenken en roept wat vragen op om te bekijken wat de situatie is in Vlaanderen.

1. Wat gebeurt er met de ingezamelde gedragen kledij die door het Vlaams Inzamelcentrum Textiel wordt ingezameld? Gaat die allemaal naar Recutex of wordt kledij die nog goed is om te dragen, geëxporteerd? Zo ja, naar waar?
2. Kan de minister meedelen hoeveel procent van die kledij wordt gerecycleerd en hoeveel procent voor hergebruik bestemd is?
3. Wat zijn de mogelijkheden als men beslist over te gaan tot recyclage?
4. Wat gebeurt er met de restmaterialen na recyclage?
5. Wat gebeurt in Vlaanderen met kledij die nooit verkocht raakt en dus ongedragen blijft?

ANTWOORD

op vraag nr. 179 van 17 november 2021

van **FREYA PERDAENS**

1. Het textiel ingezameld door het Vlaams Inzamelcentrum Textiel wordt integraal gesorteerd bij Recutex. Bij de jaarlijkse textielinventaris bevraagt de OVAM enkel de inzamelaars en niet de textielverwerkers.
2. De selectieve inzameling van textiel is niet beperkt tot kleding. Textiel is een verzamelnaam van de productgroep bestaande uit kleding, schoeisel, linnen en producten vervaardigd uit natuurlijke of synthetische vezels. De textielfractie bevat zowel herbruikbaar als niet herbruikbaar textiel. Van het ingezamelde textiel in Vlaanderen wordt ongeveer 47% hergebruikt, 25% gerecycleerd en 28% verbrand (of uitzonderlijk gestort).
3. De recyclage van kleding is nog geen evidentie. Zoals hierboven aangegeven wordt van het ingezamelde textielafval in Vlaanderen 25% gerecycleerd. Ondanks dat we met dit cijfer tot de Europese top behoren, blijft dit laag. Daarbij komt dat kleding die gerecycleerd wordt, voornamelijk naar laagwaardige toepassingen zoals isolatiemateriaal en vodden gaat. Nochtans is het technisch mogelijk om de stoffen op soort en kleur uit te sorteren, deze te vervezelen en vervolgens opnieuw te spinnen tot nieuwe garens. Dit is echter een dure recyclagetechniek waardoor deze nu amper wordt toegepast. Door de fast fashion is het textiel ook vaak van te slechte kwaliteit om te hergebruiken of om de vezels te recycleren.

Het is mijn ambitie om van Vlaanderen een koploper in de circulaire economie te maken. Binnen Vlaanderen circulair, heb ik samen met minister Crevits de werkagenda maakindustrie opgestart. Hiermee willen we onze Vlaamse maakindustrie aanzetten om actief aan de slag te gaan met de circulaire economie. Het consumententextiel is een waardeketen die we hierin prioritair willen aanpakken. Binnen deze werkagenda zal mijn administratie OVAM onderzoeken of een UPV het hoogwaardig sluiten van de keten kan bevorderen. OVAM heeft dit jaar ook een ecodesign studie voor textiel uitgevoerd met als doel ecodesigncriteria te ontwikkelen voor duurzaam textiel. Deze studie werd op 9 november voorgesteld aan de Europese commissie en Europese stakeholders op de EUCircular talk over Ecodesign. Tenslotte heb ik vorige maand binnen het relancebudget een subsidiecall gelanceerd om innovatieve recyclagetechnieken te ondersteunen. Met deze subsidie kunnen bedrijven nieuwe recyclagetechnieken opstarten die hoogwaardige recyclageproducten opleveren.

4. De onbruikbare reststromen van de textielrecyclage gaan naar eindverwerking (verbranding of storten)
5. In Vlaanderen vallen deze onverkochte stocks onder het verbrandings- en stortverbod. Het mag dus niet verbrand worden, iets wat in het buitenland wel gebeurt. Deze kleding wordt echter vaak vershredderd om te recyclen tot laagwaardige toepassingen. Het vershredderen van perfect bruikbare kleding past niet in een circulaire economie. Daarom laat ik komend jaar onderzoeken of het mogelijk is om op Vlaams niveau het vernietigen van bepaalde perfect bruikbare kleding te verbieden. Dergelijke initiatieven worden uiteraard wel best Europees genomen.